

PROKURATURA REJONOWA
SZCZECIN-ZACHÓD
70-392 Szczecin, ul. Ks. P. Wawrzyniaka 14
tel. 91 424 44 12, fax 91 424 46 02

Sygn. akt 3 Ds. 305/15

Szczecin, dnia 14.10.2015 r.

POSTANOWIENIE

o odmowie wszczęcia dochodzenia

Michał Misior – prokurator Prokuratury Rejonowej Szczecin – Zachód po zapoznaniu się z zawiadomieniem stowarzyszenia Otwarta Rzeczpospolita, dot. czynu z art. 256§1 i 257 k.k.

postanowił:

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie mającego miejsce w dniu 08.09.2015 r., w nieustalonym miejscu, publicznego nawoływania do popełnienia przestępstwa poprzez umieszczenie na portalu facebook.pl na stronie „Szczecinianie przeciw imigrantom” wpisu przez użytkownika „[redacted]” nawołującego do zabijania imigrantów, tj. o czyn z art. 255§2 k.k., na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k., wobec okoliczności, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

Stowarzyszenia Otwarta Rzeczpospolita nadesłała zawiadomienie dotyczące umieszczenia na portalu facebook.pl wpisu na stronie „Szczecinianie przeciw imigrantom” komentarza o treści cyt.: „najlepiej by było pobudować obozy i tam ich spędzić i zagazować tak dla przykładu żeby tym kturzy tu mają zamiar przybyć byli pewni tego co z nimi się zrobi po przekroczeniu naszej granicy”. Wpisu dokonał użytkownik o nazwie „[redacted]”.

Artykuł 256 § 1 k.k. penalizuje zachowania noszące znamiona publicznego propagowania ustrojów totalitarnych lub ustroju faszystowskiego, a także nawoływania do nienawiści z powodu różnic narodowościowych, wyznaniowych czy rasowych.

Nawoływanie do „nienawiści” na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość oznaczać będzie wzbudzanie niechęci, złości, braku akceptacji, a nawet uczucia wściekłości z tych powodów do poszczególnych osób lub całych grup społecznych albo też podtrzymywanie i nasilanie tego nastawienia. Przestępstwo jest popełnione nawet wtedy, gdy nienawiść ma dotyczyć pojedynczej osoby. Dla realizacji znamienia „nawoływanie do nienawiści” wystarczy, że sprawca nawołując

zmierza do pojawienia się uczucia wrogości wobec określonych w przepisie osób. Takie uczucie zamierza wzbudzić. Nawoływanie musi zatem zawierać takie treści, które są w stanie wzbudzać nienawiść, to jest wrogość, silną niechęć do kogoś (por. S. Hoc, *O przestępstwach z art. 256 k.k.*, s. 53 i n.). W ustawie mowa jest o nawoływaniu do nienawiści „na tle różnic” narodowościowych lub innych tam wskazanych. W praktyce chodzić będzie przede wszystkim o tego typu wypowiedzi, które wskazywać będą na uprzywilejowanie, wyższość nad innymi jakiegoś narodu, grupy etnicznej, rasy lub wyznania.

Wskazać należy, iż przepis art. 256 § 1 k.k. wskazuje enumeratywnie cechy osób, co do których się odnosi i muszą to być różnice narodowościowe, etniczne, rasowe, wyznaniowe albo bezwyznaniowość. Katalog cech jest zamknięty i w prawie karnym nie jest dopuszczalne stosowanie analogii rozszerzającej, na niekorzyść osoby podejrzewanej. Autor wpisu nie różnicuje kogokolwiek ze względu na wskazane cechy, natomiast można wnioskować, iż tym kryterium jest bycie imigrantem. Imigrantami są osoby różnych wyznań, narodowości, pochodzenia czy rasy. Nie można więc utożsamiać pojęcia imigrant z określoną religią, narodowością czy pochodzeniem etnicznym.

Powyższe wskazuje więc, iż wpis ten stanowi nawoływanie do popełnienia przestępstwa. Zachowanie takie jest penalizowane w art. 126a k.k., 255 § 1 i 2 k.k. oraz art. 52a pkt 1 kodeksu wykroczeń.

Art. 126a k.k. penalizuje nawoływanie do popełnienia m. in. przestępstwa określonego w art. 118§1 k.k., ale w tym przypadku także istnieje zamknięty katalog kryteriów, tj. pochodzenie narodowe, etniczne, rasowe, poglądy polityczne, wyznanie lub określony światopogląd.

Kryterium różnicującym art. 255 k.k. od 52a pkt 1 k.w. jest znamię określone w tym ostatnim artykule. Wskazane jest, iż nawoływanie do popełnienia przestępstwa stanowi wykroczenie wówczas, jeżeli zasięg czynu albo jego skutki nie były znaczne. Tak więc aby przypisać osobie popełnienie przestępstwa należy danemu sprawcy udowodnić, że zasięg czynu oraz jego skutki były znaczne.

W rozpatrywanym stanie faktycznym brak jest jakichkolwiek danych (i nie będzie możliwe takie ustalenie), że wpis wskazanego wyżej użytkownika wywołał znaczne skutki – przykładowo jakaś osoba po jego przeczytaniu i inspirowania nim popełniła lub usiłowała

popęłnić przestępstwo. Zasięg czynu mógł być znaczny z uwagi na umieszczenie wpisu na popularnym portalu internetowym, jakkolwiek nie ma możliwości określenia liczby osób, które się z nim zapoznały.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż zachowanie opisane w zawiadomieniu może wypełniać znamiona wykroczenia z art. 52a pkt 1 k.w. Mając powyższe na uwadze, akta sprawy po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji zostaną przesłane do właściwej jednostki Policji celem prowadzenia postępowania o wykroczenie.

PROKURATOR
Prokuratury Rejonowej
Michał Misior

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 §1 kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk):

- pokrzywdzonemu
- instytucji wymienionej w art. 305§4kpk
- osobie wymienionej w art. 305§4 kpk jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa - dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1 b kpk).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

5. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 kpk).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 100 § 2 w zw. z art. 106 k.p.k. i 305§4 k.p.k. odpis postanowienia doręczyć:

Zawiadamiający – Stowarzyszenie Otwarta Rzeczpospolita k. 1

PROKURATOR
Prokuratury Rejonowej
Michał Misior

